

Scen 1, Inomhus hos Gerd. Båda sitter och stickar.

G: Vad skulle jag ha sagt... har du blivit kallad till vägföreningens årsmöte?

J: Nä, har du?

G: Nä.

J: Borde vi inte vara det? Vara med och bestämma om grusning, och dikning och snöröjning på vägen.

G: vår väg?

(paus, båda tittar rakt ut)

J: Fast det är nog inte så roligt. Massa gubbar som pratar.

G: Men dom bestämmer om vägavgiften?

J: Ja ...

G: Det kunde ju vara intressant... förresten, hur mycket betalar du?

J: artonhundra om året

G: Men vi betalar ju tretusen!

J: Jaså? Men ni har ju mer snöröjning. Ni röjer ju alltid hela plan.

G: Det betalar vi själva. Eller Rune lånar Lars-Inges traktor och den går alltid sönder så då får han betala det med.

J: Jaså du.

G: Men detta är ju inte rätt.

J: ?

G: Vår del av vägen är kortast av alla, din är nästan längst. Ja, förutom Lars-Inges då. Undrar vad han betalar.

J: Han är väl ordförande i vägföreningen?

G: Ja det kan jag tänka mig. Då får han som han vill. Men det allra värsta är servitutet.

J: Servitutet?

G: Ja, det vet du väl, pappa har ju alltid kört över Lars-Inges marker för att komma till åkrarna längst bort. Och det finns papper på det sen urminnes tider. Men nu har dom lagt sten och bråte och ett gammalt badkar i grindhålet så det går inte att komma fram längre. Och det retar mig nåt oerhört.

Sång servitutarian.

Sen urminnes tider har gårdarna vid ån varit sammanbundna med en väg.

Så att trängna armar kunnat nå den kortaste vägen mellan åker och teg.

Där generation efter generation bröt gröda ur marken med möda och svett.

Men nu blåser andra vindar, nu nonchaleras lag och rätt.

Någon har tagit sig för att lägga bråte och sten på mitt servitut.

Nu kan jag inte ta mig ut

med motordrivet fordon när jag ska plocka nattviol

att sätta på bordet eller på någon stol

Eller annat jag behöver

Som att slå kaninens klöver

Mitt servitut är kremerat.

Mitt servitut är registrerat

hos inskrivningsmyndigheten och lantmäteriets kartor.

Men Lars-Inge Olsson kan inte se det på sin dator.

Han säger att det har gått ut.

Detta gör mig så rasande att jag måste brista ut

Mitt servitut! Mitt servitut!

En väg absolut som nu tagit slut.

Man spottar på rätten till egna jordplätten och gör resolut det ingen gjort förut

Mitt servitut! Mitt servitut!

Mitt tålamod har tagit slut.

Han ska hålla sin trut

Hålla igen på sitt krut

Ta bort utan prut

bråten och veta hut

så att jag kan njut-

a av mitt servitut, mitt servitut, mitt servitut!!!

J; Men snälla Gerd, lugna ner dig, jag ska kolla på lantmäteriets kartor, det är lätt gjort.

G: Ja, vad fint om du ville göra det. Men det kan vara urgamla kartor, vet du.

J: Jo, men vi har scannat in allt sånt på jobbet. Du talar med en lantmätare, har du glömt det?

G: Javisstja, men det är ju helt underbart! Då kollar du det. Och förresten, kolla det här med allemansrätten också.

J: Vadå?

G: Om Lars-Inge får hålla på och spärra av Sumpe Å för sina tyska turister. Där är ett stort infernaliskt stängsel nuförtiden. Min lille Rune kan inte gå dit och meta längre.

J: Säger du det? Jag tar en promenad imorgon och ser efter, jag tänkte ändå leta efter svamp.

G: Gå inte vilse bara!

J: Men Gerd! Skulle jag gå vilse? Den skog finns intesom jag går vilse i!

Scen 2, inomhus

Lars-Ingens monolog

Det säjs ju att man ska börja med sig själv. Men jag tycker att andra ska börja med sej, sen kan jag börja med mig.

Jag menar ta Börje Ekholm, han sitter i styrelsen för Investor och jag har läst att han tjänar 360 000 kronor i veckan.

När jag å Annkristin fick våran Markus, vi e ju skilda nu men, Markus han var född för tidigt, då var jag där på sjukhuset och såg på dom här små som kämpade för sina liv i sina kuvöser. De var så små och så sköra, det såg ut som att dom inte skulle tåla att en andades på dom en gång. Och jag våga inte hålla Markus, förrän han vägde minst fyra kilo. Undersköterskorna som jobbade på den avdelningen dom tjänar drygt tjugetusen i månaden. Det är ungefär femtusen i veckan. Börje Ekholm tjänar över sjuttio gånger mer. Betyder det att han är 70 gånger bättre? Eller viktigare? Det är klart det inte gör! Och då tänkte jag, där skulle dum ligga, politikerna, särskilt landstingspolitikerna. Och företagsledarna. Dom skulle ligga i kuvös en vecka med en slang i näsa som dum fick välling genom. Me lysrör i taket och ett herrans liv runtkring.

Sen kunde dom krypa fram en vecka senare å ta sig en funderare på nerdragningar i offentliga sektorn.

Och att sälja ut åldringsvården till giriga privata företag! Jag blir så förbannad, en vet inte var en ska göra av sej när en hör sånt. Och då tänker jag att jag kan väl göra åtminstone en mänska glad; mej själv!

Jag hade ju den här Tuveklev på kommun, han var jättebra. Han brydde sej inte om såna där regler som upphandlingskonkurrens eller vad det heter. Nej, skulle de grävas, då frågade han mig, och så beställde ja dubbelt så mycket grus som han behövde, och sen sålde jag det vidare när jobbet var klart. Och ingen blev ledsen för det. Och när kommunhuset skulle byggas, då var jag där, me mina maskiner, och det är klart att dom går sönder ibland. Och då får ju kommun betala det. Och så blev de några rör och nån vägtrumma å annat över, och jag är bra på att ta reda på sånt. Ibland är det sånt som jag själv har glädje av, annars kanske jag säljer det.

Å dum ynka kronerna, det e ju ingenteng när en tänker på Börje Ekholm och göteborgsandan

och så den där danske idioten som är chef för nordea! Som ska ha 100 miljoner när han fyller sexti! Bara för att han fyller sexti! Å sen ska han fortsätta jobba för samme företag å de blir väl inte gratis?! Det är så eländigt så en vet inte var en ska göra av sej.

Jag läste en gång nåt som förre amerikanske presidenten hade sagt, Ja, det var egentligen en bok som låg på dass hemma hos några jag känner med allt dumt han sa, Bush, och det är klart han sa mycket dumt men han sa en del bra också. Han sa så här: jag är inte en sån som ångrar mig och tänker efter, vad jag skulle ha gjort i stället, å analyserar å så. Det tycker jag var bra sagt. Så är jag med. Jag gör livet roligt för mig.

Det finns damer runt om häri stugerna, dom kan jag också glädja en smula, så inte behöver jag gifta om mig för det.

Nä, den dagen andra börjar med sej så börjar jag med mej.

Tills dess ägnar jag mig åt att vara entreprenör, det är enda sättet å få de å gå ihop för en bonde, det har dum ju klart för sig, Maud Olofsson och Annie Löf :

Entreprenörvisan

Entreprenör, detta vackra ord.

Entreprenör på vår vackra jord.

Att sälja en lort ifrån skogen i burk

Ta redigt betalt utav tysk, dansk och turk

Jag fångar en älg till en lycklig turist

Som flytt ifrån staden mörk och trist

Turisten får hyra en fyrhjuling dyrt

Och sitta vid ån med fiskespö hyrt

utav mig som den entreprenör jag är

Annie Lööf, Annie Lööf! jag har dig så kär

Se mig, bekräfta mig, kom mig när

Tag mig, tag mig....

Så ta mitt hjerte i dine hender...

min själ är så innerligt skör

Jag är den du ville – en entreprenör!

Scen 3, Judits monolog

Jag vet att jag inte är vacker. Och att jag är lång. Men den största anledningen till att jag är ensam tror jag är att jag tror på rättvisa. Jag tycker rätt ska vara rätt. Och det tycker inte män om... Och kanske inte kvinnor heller egentligen.

Ta mina väninnor t ex. Jag försökte starta en bokcirkel men ingen kunde vara med. Dom skulle skjutsa sina barn till olika aktiviteter, och sen måste dom vara hemma ifall deras män ville hitta på nånting med sina kompisar.

Sen starta en buggkurs i Höfsrud och då gick dom dit allihop. Både män och kvinnor. Då hade dom tid. Det är bara Gerd och jag nu. Hennes Rune vill inte bugga. Han vill ingenting.

Först hade dom mage och få mig upprörd över att deras äktenskap va så ojämlika, och sen visade det sej att det bara va nåt de tog till för att slippa vara med mig.

- Du kan väl komma med och bugga, sa dom.

Men det är klart jag inte kan. Hur skulle det se ut?

Jag är ju för lång.

Lars-Inge här, han är ju frånskild. Och lite söt är han faktiskt, så småpåve han är. Men han är för kort.

Fast det kanske är som mormor sa, när en väl lägger sej te blir de ente så stor skillnad?

Så jag går istället. Går och går. Vet ni att om jag går i genomsnitt 5 km om dan och lever tills jag blir 85, då går fyra varv runt jorden under mitt liv. Det är klart att man får räkna bort de första åren och kanske dom sista, men å andra sidan har jag gått många mil på mina fjällvandringar och vanligtvis går jag... ja, kanske en och en halv mil om dan. Det är sant! Jag har stegräknare!

På det sättet är jag kanske den ultimata lantmätaren. Men vad hjälper det om chefen är en idiot?

Han hette Tuveklev, den förre. Han kunde knappt logga in på en dator. Men när han förstod att det finns satelliter som ser varenda sten i skogen, då blev han spak. Sen dröjde det inte länge förrän han blev förflyttad. Han hade fifflat med allt möjligt. Nu är han kulturchef istället.

Så nu trivs jag.

Jorden är jorden. Den kan inte trollas bort av kreativ bokföring. Vi har bara en och den är inte ens stor. Och denna lilla jord håller vi på att fylla med koldioxid och radioaktivt avfall. Polerna smälter och det handlar om att jordens medeltemperatur stiger med kanske 5-6 grader. Om 100 år kan vattnenivån vara 4 meter högre här i Göteborg. Och därför blev jag så glad att få åtminstone en enda positiv nyhet...

Gerd! Nu ska du höra!

Nu har jag inventerat alla lavar och mossor och hotade växter

Enligt naturvårdsverkets texter

Och funnit att hos Lars-Inge finns en rödlistad art

Det är underbart

Men då måste allt kommersiellt skogsbruk upphöra

Nej, ingen får röra

Den lilla vackra laven

Vi ska hjälpa den på traven

Sluta röja och hugga

Plantera och tugga

Med hemska maskiner

I våra raviner

Men döm om min häpnad

den vackraste myren

Var sönderkörd och riven

Av Lars-Inges fyrhjuling

Förbannade fuling

Han hyr ut till tyskar

Av alla de slag

Och låter dom härja

Natt och dag

Det dånar i skogen

när dom gasar sig fram

nu är tiden mogen

det är synd och skam

Nu får det räcka, nu begär jag ordet

Och går till Lars-Inge och slår näven i bordet!

(Judith går ut, Gerd sitter ensam kvar.)

Scen 4, Gerds monolog

Ensam. Alltid är jag ensam. Rune, han sitter som tjuren Ferdinand och tittar på blommorna. Javisst, att han vill se på fåglar och växter, men han kan sitta och se på motorvägen i timmar. Det är som om han inte vill va hemma. Och när han är hemma går han mig på nerverna. Han säger ju ingenting, gubben! Bara sitter och glor. Hummar när man pratar med honom. Han vill liksom inget, inte som Lars-Inge, Säja vad man vill om honom, men det är i alla fall drag i honom. Runt honom händer saker. Jag vet inte om det är bra saker, men jag vet snart inte om jag bryr mig heller.

Varför gifte jag mig med Rune? Vad gör jag här? Vad är meningen med alltihop?
Om jag inte hade min stickning skulle jag bli tokig.

När pappa levde, då var det ordning. Då var det här huset inte fallfärdigt. Då kunde pappa komma gåendes med sol i blicken och hissa mig i luften. Vi gick på vägservitutet, pappa och jag. Min lilla hand i hans stora, liksom kuddiga hand. Jag minns det nerifrån, hans hand var i jämnhöjd med mitt huvud. Jag kan inte ha varit mer än fyra år. Och han luktade snus och hade stora skäggiga kinder. Och jag var fullkomligt lycklig.

Nu kan jag inte ens gå på servitutet längre. Jag blir bara arg och ledsen när jag ser allt dom har slängt. Kylskåp och badkar och gamla harvar och tomflaskor. Gränsen mot Lars-Inges har blivit som en soptipp.

Jag vet inte vad jag vill längre. Vart livet är på väg. Om det bara kunde hända nånting, om någon rörde vid mig. Det är som om jag går och bär på nåt, nåt fint. Nåt som kunde vecklas ut som en blomma om bara någon såg mig, rörde vid mig.

Nej, usch inte Rune, sånt har vi slutat med för länge sen.

Nej, det här går inte! Jag måste göra nåt. Jag går ut och ställer mig på vägen! Kanske kör nån förbi. Nån som jag kan vinka till?

Scen 5, utomhus, Gerd och Lars-Inge står på vägen. Båda är tysta.

L-I: Jaså de säger du?

G: Har jag sagt nåt?

L-I: Nej det är ju bara nåt man säger. När ingen har sagt nåt på länge.

G: Vilken tur! Jag menar... jag tänkte... eller, ett tag kändes det nästan som om du hade läst mina tankar.

L-I: Det kanske jag gör. Vem vet? Jag kanske vet mer om vad som rör sig i ditt vackra lilla huvud än du tror?

G: Ja, nu stod jag faktiskt och tänkte på mitt servitut, kände du det?

L-I: Servitut?

G: Vägservitutet. Har inte Rune pratat med dig om det? Det sa han att han skulle göra.

L-I: Rune och jag, vi är som (knäpper händerna). Att han är från Stockholm kan ju inte han hjälpa. Och det har jag aldrig förebrått honom för. Men nåt vägservitut, näe, näe, det har han inte sagt nåt om. Det skulle jag ha kommit ihåg.

G: Vid grinden bakom ditt? Där det ligger en massa bråte och ett badkar? Där körde ju alltid min pappa när han skulle komma till tegarna längst bort.

L-I: Din pappa? Han har väl varit död i tjugo år?

G: Visserligen, men han hade servitut på vägsträckan, liksom hans far före honom.

L-I: Men lilla Gerd! Vad är det du har fått för dig? Inget är som det har varit. Tiden, världen förändras. Nu går det inte att komma med vad någon har sagt för tjugo år sen. Den nya tiden är här. Och den nya tidens man, honom ser du här! Jag ska tala om för dig, oss emellan, om tjugo år kommer hela den här bygden att vara helt annorlunda. Kanske ägd av kineser? Om inte vi börjar nu. Här. Du och jag. (tar hennes händer) Vi bygger den nya tiden, annars slänger den oss åt sidan som ett par överblivna ... öh

G: Vantar?

L-I: He he, Gerd du är för söt! Som ett par överblivna .. öh

G: (stirrar på Lars-Inge)

L-I: Du och jag, Gerd, vi ska aldrig bli ett par överblivna ...öhh Du, jag måste gå!

G: (stannar kvar, tittar efter Lars-Inge, viskar för sig själv)

Lars-Inge...

musik...

*Finns ett trevligare namn på denna jord?
Lars-Inge, Lars-Inge, Lars-Inge, Lars-Inge,
Allt jag längtat och drömt i vår kalla nord
Lars-Inge, Lars-Inge, Lars-Inge, Lars-Inge,
Lars-Inge, Lars-Inge, Lars-Inge,
och tänk om bara jag finge
få möta denna man
och ge honom min famn så varm
Lars-Inge, Lars-Inge, Lars-Inge, Lars-Inge*

*Och plötsligt är det vår
fast löven prasslar runt mina tår
Lars-Inge,
säg det starkt som ett skratt uppå logen
säg det mjukt som en vind i skogen*

*Lars-Inge, Lars-Inge, Lars-Inge, Lars-Inge,
Lars-Inge, Lars-Inge, Lars-Inge, Lars-Inge,*

Scen 6, utomhus, tidig morgon

Jaktlaget. Rune, Bengt, Lars-Inge, Ingvar som Fredrik, Jonas som Kent,

Bengt: Tjänare Fredrik, ja, jag ser att du har lockbetet med! Kan jag låna den sen?

Fredrik: Rolit å se dig, Bengt! Har du ställt upp husvagnen hos Lars-Inge?

Bengt: Jajamen, same precidiour.

L-I: Kommer Kent?

F: Han är på väg. Han smsa att han är på väg. Problem med kläderna.

B: Kläderna?

L-I: De e väl bara att ta på sig det man hade sist?

F: Jo, men du vet. Han är ju så noga. Eller vad säger du, Rune?

Rune: varmt ida.

F: fast ente sum förra året.

R: det blir det nog sen framåt dan.

L-I: Men vi kan inte gå ut förrän vi har kollat radiofrekvensen, Fredrik, ä du fortfarande nykterist? De fattas tre flaskor visky sen förra året för tre älgar. Du kom bare me en kvarting.

F: Jamen de va för att Du har fått filén i alle år de tycker ja inte e rätt. Å Rune får allti slaksidan.

Bengt: Så har vi allti gjort. Du tycker väl det är roligt Rune, om bara du får va me?

R: Jovisst.

L-I: (till Fredrik) Där ser du. Och Jag har ju mest mark! Rune, du är bra du, du klagar aldrig. Du och jag vi är som (knäpper händerna).

Har ni me era flasker nu pöjkar? Då tar ja dum. Ska vi dela ut jaktpassen då?

F: Men vänta, Kent har inte kommit än, vi kan väl sjunga nåt så länge?

L-I: Ja just det, Det har ju ännu blivit tradition.

(småprat tills Rune får på sig dragspelet och sätter sig på en stubbe)

stövelsång

Kom och sätt dig här, jag ska berätta för dig

nåt jag tänkte på innan du blev så där ensam

här finns tid här finns tystnad, du kan räkna med hela dan

och ta stövlar med för det är långt till stan

Här finns bara träd, här är det tyst och lugnt

ingen som hör på ifall vi säger nåt dumt

bara jag och så träden, vi får räkna med allihop

och ta stövlar med om du är full av gråt

Kom hit ut en helg, kom när det blåser hårt

här finns svamp och älg, här kan du glömma allt svårt

tiden är på vår sida, vi kan räkna med många år

och ta stövlar med, mossan är våt i år

(Kent kommer in.

L-I delar ut jaktpassen med Upp å nervända kort,)

F: Du delar ut korten, ska vi inte dra så att de blir slumpen?

L-I: Så här har jag gjort i generationer

R: (har fått ett kort) hjärter åtta. Det blir nere vid motorvägen.

K: (till Rune) Nu igen! Har du nånsin suttit nån annanstans? E de rättvist att Rune allti ska sitta i surhålet nere ve motorvägen.

Bengt: Vem ska vi sätta där då?

K: De får ju lotten avgöra

L-I: Ska vi komma iväg ida får vi göra som vi allti har jort annars blir de polsk riksd. ja å här kommer Günter och Heinz. De ska va me i år. Gutentag!

B: Herregud, dom kommer med automatgevär!

L-I: Å jädrar! Aber du kannst nicht ein autmatischen Waffen brauchen Günter. Du wird die ganze Wald zerstören. Diese ist Schweden, man kann nicht die Elch mit automatischen Waffen schlachten. Jaja, han får skjuta ett par skott med min bössa sen.

K: Å varför har den ene målat ansiktet svart?

L-I: Å die Heinz hat die ganze Gesicht schwartz gemalet, warum? Nein, die Elch will nicht dich erkennen. Han e rädd älgen ska känna igen honom.

jaja, um han töcker de e rolit å måle ut sig så får han väl höllas, huvusaken e att de ente e läppstift å make-up (försöker va roli så gubbarna skrattar) då kunne man tro att di va sönne.

F: Men apropå sönne, Kan vi ente kvotera in en kvinna i jaktlaget? Lite genusperspektiv?

K: e du dum eller?

L-I: Vänta här nu, de e kanche ente så dumt, då kan en nog söka eu-pengar för de.

F : Fast då ska de väl helst va en kvinnli neger

K: I rullstol.

B: Sum e blinn.

L-I: Det är inte säkert detta är så dumt, ser ni, Ja kan kontakta Arne Tuveklev. Vi har allti kummet bra överens. Dom flytta ner han från lantmäteriet till kulturen nu. Eller underhållningen som de heter. Och det vore ju synd och låta en sån bra kontakt gå förlorad.

F: Vi kan göra en internationell etnofestival

L-I: Ja jädrar i mi lella låda! ...I mi lella lada! I min görstora lada! De e ju där de ska va! Me inträde! Heinz kan va kulturell mångfald, han är redan svart! Och Günter kan föreläsa om tysk vapentradition.

F: Gerd å Judit bakar brysselkex

B: och danska wienerbröd och finska pinnar.

L-I: Sum vi säljer.

F: å sen hyr vi in kulturtjömmar från Göteborg sum kummer hit å låtsas prata dialekt å gör en politisk korrekt underhållning me... Å jädrar, nu körde de te rektit i magen (går ut)

K : me dans! Å musik! å ska vi sen ha ett riktigt genusperspektiv ska alle kvinnoroller spelas av män å mansroller utå kvinnor.

L-I: Nä nu e du allt för garn! Där går väl ändå gränsen!

B: De skulle väl kunna gå för sej i Stockholm, där Rune kommer ifrån, men här??? Nä så ska vi ente hat!

L-I: Ni känner mig! Ni vet att jag är tolerant! Alla är välkomna, se här, Günter och Heinz får

vara med. Fast dom är tyskar. I mitt kök får alla plats, kaffet står på, kanelbullar tinar jag i mikron på ett litet kick. Visst har ni suttit i mitt kök allihop? Det är bara en sak jag inte tål:

(på melodin till If thou long'st so much to learn.)

Bögar och flator, kom inte hit

Folk som klär ut sig och packar skit

Parader och läder och latex och drit

Bögar och flator kom inte hit!

Jag är hederlig bonde jag

Brukat jorden i all min dag

Jag är stark och inte svag

Tacka vet jag raj ra ra ra

Kent stämmer in, L-I och Kent sjunger och dansar hövisk renässansdans.

(Bengt och Rune följs åt till pianot)

K: Fan va gött! Tänk, ena stunden är man i stan och sen kommer man hit ut och allt är grönt! Det är ju så här det skulle vara, livet! Så här okomplicerat! Man går ut i skogen och skjuter en älg till frukost

L-I: Då fick en allt äta frukost bra länge...

K: ja, men du fattar, jag menar, du har ju allt här, kor i lagårn för ost och smör, svamp och kött i skogen.

L-I: Ost och smör? Tror du det kommer rakt ut ur koa? Och köttet ligger väl inte färdigstyckat i driver precis...

K: Nänä, men du fattar la hur jag menar och det är ju samma åt andra hållet, jag menar, tänk om du kom till stan, det blir ju lika fel det.

L-I: vadå fel?

K: Ja men, du och rödjus. Va? Och spårvagnar, det blir ju helt fel.

L-I: Menar du att jag är nån vilde eller, en som inte kan trafikregler, eller som man kan ha i möblerade rum?

K: Ja men va fan, va inte sån! Jag menar ju bara... ah, glöm det. Du, den där Tuveklev du prata om...

L-I: Han på kommun som ble flyttad till kulturen?

K: Ja, han lär nog inte få stanna på kulturen heller, jag har en kompis som jobbar på tingsrätten och han hade hört att det ska väckas åtal mot Tuveklev.

L-I: Åtal?

K: Ja, mutor och grejer, han hade jobbat ihop med nån bulvan som sålt av grejer som kommunen skulle ha haft. Har inte du jobbat åt honom?

L-I: Jo

K: Lyd ett gott råd, håll dej borta från den gubben, annars kanske han drar med sig dig med. Har han försökt få dig å sälja kommunal egendom?

L-I: eh, inte precis.

K: För skulle han ha gjort det, så kan du bli åtalad du med. Jag säger detta som vän alltså, dom håller på med detta nu. Det var nåt annat också, nån anmälan om åsidosättande av allemansrätten och nån som tagit ner skog utanför sin egen mark och flyttat på gränser och grejer. Vet du vem det kan va?

L-I: Nej...

...men det kanske vore bra om jag tog en sväng in till lantmäteriet imorgon. För å hjälpa till.
Trots allt. Det kan ju ha blivit missförstånd.

K: Jag tänkte väl det. Alltid trevligt och kunna hjälpa till, vet du. Vi säger så.

PAUS

Scen 7, vägmöte, inomhus hos Lars-Inge

Då förklarar ja de här vägmötet öppnat.

Välkomna ska ni vara. Det är alltid en glädje att se er här, mina kära vänner! Och vi drar väl inte ut på detta och är onödigt formella, utan gör som vi brukar? Snabbt och lätt? Inga paragrafryttare här? He he, Ja, det är bra det, mötesordning och annat dravel kan dom hålla på med i Stockholm. Om Rune ursäktar.

Första punkten, val av ordförande. Nått förslag? Sittande, ja, det blir jag då. Å jag kan ju skriva med, så slipper nån annan nöta på pennan, he he.

Andra punkten, mötets behöriga utlysande, ja alla e väl behöriga här?

Och sen var det justeringsmän, det hoppar vi över va?

Punkt tre, De var ju så att när vägverket var här å gjorde väg som compensation för att dum hade tatt utå vår mark te utbygget av motorvägen, då kom de en massa sten på min åker. Och sen gick skördetrösken sönder. Men de ville ente vägverket betala, så då undrar jag om vägföreningen skulle kunna ersätta mig? Det har ju ändå me vägen å göra. Femtontusen kostade, nä tjuvfem va de visst.

Kan vi bestämma att vägföreningen ersätter mig?

Jaså du Åke, du tycker inte de. Då kan du få gå i drevet på näste älgjakt. inte så roligt, nä...

Då bifaller du förslaget om tjuvfemtusen te mig?

Jaså Jerry e också emot? Då kan du ju få de där passet nere ve motorvägen näste älgjakt. De som Rune allti får.

Ska vi säga så?

Nähä, du bifaller också förslaget.

Då finner jag att vägföreningens mening är att ja ska ha tjuvfem tusen te min skördetröska. De va bra de. Så här ska de gå till.

Övriga frågor?

Rune/Harald viftar försynt med handen och harklar sig.

L-I: Nehe, ente de, då förklarar jag mötet avslutat.

Judit och Gerd stormar in

J: Så det är här i sedder med årsmötet. Varför är ente jag kallad te de? Å Gerd?

Gerd: Precis. Nej, jag har inte blivit kallad.

L-I: Va e de frågan um, jag har sagt te Rune å han e ju här

G: Men det är jag som äger marken...

L-I: Doumheter, i e ju gifta, ja utgår från att ni talar me varann.

G: Varför har du inte sagt nåt Rune...hur kan du gå bakom ryggen på mig så här?...

R: skulle du inte på bokcirkel idag?

J: Så du har lagt årsmötet samma dag som min bokcirkel...just snyggt och var är kallelsen?
Det här går inte Lars-Inge ...det här årsmötet måste göras om ...måste lysas ut på nytt...det finns regler för hur årsmöten i vägföreningar skall skötas

L-I: Di ska inte sitta i Bryssel å bestämma hur jag sköter min vägförening!

J: Är du dum eller, EU bryr sig väl inte om våra vägföreningar, mötesordning och annat är till för och skydda vår demokrati och förhindra korrupktion.

L-I: Ja, de är skit samma, de ska ändå ingen bestämma...

(”Rönnerdahl sitter o målar”... Judit: regler och ordning är till för oss själva, värnar och skyddar vår demokrati, ”Rönnerdal drömmer i vårljusa natten” Gerd: Hur kan du sätta upp stängsel vid åa? Rune vill meta och drömma ifred! ”fröken får jag lov ska vi dansa ett slag”
L-I: jag skiter väl i regler och bryssel och skit, ingen ska komma hit, och säja ett pip)

L I: Att ja skulle ha inhägnat Sumpe å? Så att Rune ente kan komma ner å fiska? Det e väl klart att han inte ska feska, där ska ju ja ha mine tyske turister! Det förstår du väl? Rune? Du och jag vi är ju... (knäpper händerna)

J: Har du inte hört talas om allemansrätten?

L-I: Men du får väl ge dig! Som du håller på verkar det vara en rätt för alla utom den som äger marken. Va e de för doumheter? Nu gör vi som vi allti har gjort å krånglar ente tet.

J: Alltid har gjort? Det har väl inte alltid funnits tyskar i Sumpe Å?

L-I: Nähä, men nu gör de de, nu e de nye vindar som blåser. Nu ska man va entreprenör. Det har Maud Olofsson och Annie Löf sagt! Dom e ju till och med kvinnor!

För övrigt är mötet redan avslutat och nu får i gå hem te er själva och drecka kaffe

Never love från kulissen?

SCEN 8, Inomhus hos Lars-Inge, Lars-Inge, Bengt

L-I: Herregud va gött å se dig. Du skulle vart här nyss, Gerd och Judit kom sättandes mitt i vägmötet me eld i baken och tjatträ och höll på om att vägmötet inte hade blitt utlyst på rätt sätt o regler o allemansrätt och all möjlig skit!

Bengt: Va innerst in i glödheta! . L -Inge! Vet du vad som är felet med dig?

L-I: Nej?

B: Du är för snäll! Jag ska lära dig nåt. Det finns inte en kvinna på denna jord som inte veknar när man kommer tillräckligt nära. Du vet, då sätter kemin igång, då har dom inget att sätta emot.

L-I. Vadå, hurdå menar du?

B: Jamen säj att jag grälar med tanten, så går jag nära, hon backar, jag fortsätter, hon backar in i väggen, sen tar jag ett fast grepp om skinkorna och så glömmar hon allt. Allt hon pratade om, all misstämning. Då vill hon bara en sak.

L-I: Kan det verkligen vara sant?

B: Jag har sett det så många gånger!

L-I: men jag är ju inte gift med dom här. O bägge på en gång, de skulle dom väl aldrig gå med på?

B: var inte så säker på det. Kvinnor är oförlösta. Det ska inte vara hotfullt, alltså, inget sånt. Bara förtrolla dom med din fysiska närvaron. Kemin. Hormonerna. Gå nära, säj ingenting, var bara den tyste starke mannen dom längtar efter.

Å det fungerar förresten även om man inte är gift med dom. Bara man inte är hotfull, det ska vara lockande och mystiskt. Och tyst. Så länge man pladdrar, då är man på deras planhalva, då

har man inte en chans. Du kan aldrig vinna en ordstrid mot en kvinna! Eller, det är klart, vissa ord kan man ju säga. Sånt som dom inte väntar sej, kärlek och sånt! Det är bokstavligen ett slag under bältet. Alltså jag skulle kunna berätta för dig... men jag är diskret, vet du. Men... se dig om, det finns väl inte ett kjoltyg som inte jag varit..

L-I Jösses! Bengt!

(melodi den första gång jag såg dig)

B: Den första gång jag låg, nej, jag säger ingenting.

På förmiddan när solen lyste klar.

Och hennes vita trosor runt foten i en ring

och alla som kom sen och däromkring

så många är dom, jag har glömt de flesta söta namnen
men Ann-Kristin och Anneli dom bjöd mig båda famnen
och därför när jag ser dig så tänker jag som så
du borde kanske...

L-I: Ann-Kristin?! Min Ann-Kristin?

Här bjuder jag in dig på älgjakt år efter år, fast du inte har nån mark, du får sätta din husvagn hos mig varenda sommar, och så kommer det här?!

B: Nämen, det var inte den Ann-Kristin, eller hon kanske hette Ann-Katrin? Jag minns inte så noga. Det var inte det jag ville säga, jag ville ge dig ett gott råd oss emellan..

L-I: Du har för övrigt aldrig vart gift, vad jag vet.

B: Det behövs inte. Det är ju det jag säger! Och du är inte heller gift nu. Du har en guldgruva i de här kärringarna runt dig bara du hanterat dom på rätt sätt.

L-I: Den här Gerd ho e egentligen rätt fin, henne kan jag säkert hantera, men det är den där långa räpan som e problemet.

B: Judit

L-I: Ja menar, hon är ju så jäkla lång! Och det är ente säkert att jag vill ta na i röva heller...

B: Sånt får du ställa dig över om du ska lyckas i livet. Lägg det till din meritlista sen.

Bengts alla dygder, eller Katalogarian

Hör på nu (Guardate)

Inte för att jag vill skryta

Du känner mig, du vet att jag är för blygsam
folk som skrävlar
och som framhåller allt dom gjort, dom gillar vi inte!
men ändå måste jag säga

Herrejävvar (maddamina)
allt jag gjort genom åren
som min FN-tjänst i mellanöstern
jag kan allt om araber och judar
och judinnor
vad kvinnor vill ha,
beduinnor
vad kvinnor vill ha
de åren jag körde vasaloppen
med egen specialgjord valla
jag träffade en kulla som var toppen
Men, hålla käften
men, hålla käften det lärde jag mig
hålla käft
hålla käft
Jag var säkerhetsvakt på volvo
med min fine schäfer Rollo
fick sen jobba åt SÄPO
på regeringskansliet
vakta Palme, vakta Ingvar, vakta Göran, vakta dom
gråta med Mona, maila med Laila
jag har vänstrat
med en som vänstra med Carl Tamm
Jag var gudfar
åt Göran Perssons lamm,
drogat med Persbrant och Flinck,
räddat Filippa ur en hink
men, hålla käften det lärde jag mig

hålla käft, hålla käft
jag har kickat boll med Zlatan, stoppat rasupplopp på gatan,
burit väskor åt Madonna, badat nakenbad med såna som klär häcken sin i läder
utan kläder utan skinn
vilka nätter, vilket liv!
vilka dagar, vilket liv!
tänk på Arkelsten,
såna snygga ben!
lunch med Gudrun-
s närmaste kvinna
Gull med Gullan, Pull med Pullan,
I Uddevalla
kärlek åt alla
blev jag kysst
av feminister, anarkister, mopedister,
popartister, nynazister, stalinister,
masochister, sionister, moralister,
moralister moralister.....
och folkpartister, folkpartister, folkpartister, folkpartister
kysst av nykterister, fyllerister, kanotister,
egoister
jag blev kysst av ateister, sedan av en komminister,
realister, extremister, humanister, terrorister,
alla glupska glada terrorister,
kommunister, centerpartister
för, de kände ...att .. jag var ... en .. som kunde
hål...la tyst, jag blev kysst av ateister, sedan av en komminister
för jag höll tyst,
kysst för att jag höll tyst, jag höll tyst,
Jag blev kysst för jag höll tyst.

L-I: men det är inte bara Gerd o Judith, Kent i jaktlaget han säger att jag kan dras in i nåt rättshaveri på kommun med den där Tuveklev, du vet, som jag hade sån tumme me förr!

B: Jamen, det löser dom nog internt. Kommunen tystar säkert ner det. Och annars har jag adressen till en jurist som hade kunnat fria Hitler. Detta ordnar sej!

(Bengt går, L-I tar fram en pärm)

Scen 9, inomhus hos Lars-Inge

L-I: Bokföring. Börje Ekholm, han har folk som gör det åt sig, jag måste görat själv!

(siffersången)

Siffror siffror jag ser bara massa siffror:

överallt ser jag bara massa siffror

stora små och kantiga gröna röda siffror kantiga gröna siffror

*dom kanPAUS plussas gångras och delas manipuleras multipliceras och subtraheras
siffror*

(ger upp och slänger ner papperen på golvet. Judit kommer in utan att knacka)

J: Nu får du förklara dig, Lars-Inge! Igår kom du till min arbetsplats på lantmäteriet och domdera och styrde och ställde och trodde att alla ska dansa efter din pipa. Och sen kröp det fram att du har avverkat i min skog! Flyttat gränserna! Å sen är det ju detta med allemansrätten och Gerds vägservitut. Gud vet vad du mer har gjort! Vägföreningens kassa, t ex, var förvaras den? Hos dig? Du kanske rent av har använt den i din egen privatekonomi? Och nu har jag upptäckt en rödlistad lav i din skog, så nu kan du sluta tänka på skogen som inkomstkälla från och med idag!

L-I: Men lilla Judit...

J: Lilla mig hit och lilla mig dit!

L-I: En rödlav?

J: Nej, en rödlistad lav! Naturvårdsverkets rödlista, har du hört talas om den?

L-I: Rövlista?

J: Ja, förlöjliga mig du bara. Härskarteknik. Det är vad det är. Det är en av härskarteknikerna. Förlöjligande.

L-I: Utan sin skog e en bonde förlorad, det vet du, detta kan du inte mena?

J: Jo, det kan jag.

L-I: Anmäler du liksom till naturvårdsverket att den där laven växer hos mig?

J: Du, jag kan nog anmäla både det ena och det andra.

L-I: Men va i helvete...men va fan... men men... (går fram och tillbaka)

Kära lilla, älskade Judit, allt jag har gjort, har jag gjort av kärlek till dig. Jag hade tänkt fria,

förstår du. Och vem bryr sig om gränser då? Kärleken överbryggas allt. Den överskyller ju sekel och snor som det står i visan. Nej, gråt inte, jag menar bara. Allt mitt blir ditt, när allt ditt blir mitt. Det är så det ska vara. Och våra marker gränser till varann. Som du just sa..Du är ju singel. Och jag tänkte...

J: Att bara för att jag är singel vill jag ha dig?

L-I: Ja, ser du nån annan här?

*J : Snygg ska han va å grann som en da, den man jag ska ha i sängen
när jag är trött å livet känns dött, då piggar han upp mig den drängen
kvinnor e fulla av trånande längtan som gör oss så fruktansvärt svaga
å ifall männen e slappa å lata tar kvinnorna sig av daga
många har försökt att få mig in i det äkta ståndet
men om ja ska gifta mig förlorar jag förståndet
något i mig tråkas ut när allting blir för stadig
e det syndigt? Vad vet jag? Det blir bara stadig.
Kanske skulle jag ge up mitt liv och gå i kloster?
Sluta limma på var karl som ett begagnat plåster
Åh! Fick jag leva om en gång, göra ännu ett par språng, skulle jag göra detsamma
karlar som jag haft nån gång å hela himlens änglasång skulle tacka min mamma
(Blir neddragen i soffan av L-I. Gerd kommer in)*

G: Vad gör ni? Lars-Inge? Judit?

L-I: Vi.. vi.. förhandlar om våra gränser. Kan man säga.

J: Lars-Inge har friat.

G: Till vem då?

J: Till mig förstås!

G: Men Lars-Inge.. Jag trodde att du och jag...

L-I: Nu är det väl inte så att det ena måste utesluta det andra..

J: Lars-Inge!

L-I: jag menar gränserna

G: Gränser, vad vet du om gränser? Hur en kvinna kan känna?

J: Vadå, har ni.. har ni också? Har du friat till Gerd med, Lars-Inge?

L-I: Näe, det har jag sannerligen inte. Inte vad jag minns.

G: Jag hade tänkt varna dig. För polisen har vart och frågat efter dig. Jag hade tänkt gömma dig. Hemma hos oss. Hos mig...

L-I: Polisen?

G: De blir kanske fängelse för dig

J: Vad håller ni två på med? Är hon i maskopi med dig? Har ni två stått och skrattat när du har flyttat gränserna in över min mark och tagit ner min skog? Är det så det har gått till? Och så kommer du här och friar till mig!

Det kan du vara säker om att denna gången kommer du inte undan varken det ena eller det andra, Skulle det vara något misstag så framgår det av din bokföring. Allt finns på dator och i förordningar.

L-I Va i hele friden, e hela mänskligheten efter mig nu helt plötsligt? Jag har inte gjort nåt olagligt, jag är entreprenör!! Ta Carema, ta Attendo, ta Börje Ekholm Men mig???

E de en sammansvärjning? Och mina djur?! Vem skulle mjölka och ta hand om djuren och mina tyska turister? Och festivalen?

G: Tänker du ange Lars-Inge?

J: Det är redan gjort, tyckte jag du sa.

G: Men tänk om han kommer i fängelse? (till L-I) Jag kan be Rune ta traktorn och rensa bort allt skrot från vägen och köra till tippen ... och han kan ta hand om djuren med och Kent och Fredrik tar ner stängslet vid Sumpe å, Judith vet precis vad som gäller med gränserna där så hon kan visa..

J: Nej det tycker jag inte, Om Lars-Inge är i fängelse kan jag ta över gården. Jag är ju fästmän nu! och använda rödlaven som lockbete för att få hit internationella forskare och ha seminarier och konferenser om hur man tar hand om jorden och sen kan jag bedriva ekonomiskt hållbart skogsbruk...utan fyrhjulingar som gasar sig fram. Kanske med häst? Jag köper ett litet russ, eller en fjordhäst, de tar sig fram så fint i skogen. Inga fula hjulspår blir det..

Rigoletto-kvartetten

Harald: Och här var det slut. Lars-Inge sålde gården till Judith och for till Thailand där han började om. Ryktet säger att hans kombinerade grisfarm och Motell går jättebra!

Katarina: Gerd sålde sin fädernegård och köpte en kaffeplantage i Kenya där hon fann kärleken med en tjugo år yngre man.

Jonas: Judit blev kvar och avancerade från lantmätaribitråde till överlantmätare. På sin numera riktigt stora gård, odlar hon kravmärkt speltvete och hyr ut till tyska turister.

Ingvar: Rune följde med till Thailand och blev barpianist på Lars-Ingens motell.

Entreprenörsvisan

© Katarina A Karlsson

